

хубавитѣ пролѣтны сутрини разцвѣтѣхъ си градинѣ. Често сравняватъ небето и райтъ съ хубава градина, въ който дръжи вѣчна пролѣтъ. Въ тѣя прекрасны мѣста ще утида. О! бѣди всѣкогаждѣ добра и благочестива за да ся съединимъ единъ день; презъ всичкото си продълженіе на животѣтъ ни испитахме много несчастіята и скръби, слъзѣтъ ни ся проливатъ въ раздѣляхъ минутѣ но ще ся срещамъ въ жилището на радостѣтъ, и на вѣчного благополучіе и нищо не ще може да ни раздѣли. Тамо ще да видя майкѣ ти и какво благодареніе за меня? Маріо, повтарямъ, бѣди добра и благочестива, и ако ся случи да бѣдешъ счастливѣ на землятѣ, това привремено счастіе, не зная, да тя не направи да забравишь небесното царство, тогава майка ти и азъ, упоены отъ счастіето ще дойдемъ да тя приеми. Недѣй плака чадо мое, но помисли за счастливѣтъ онія минути. »

По тоя начинъ благочестивѣхъ тойзи Отецъ, употребѣваше послѣднытъ дни на животѣтъ си за да свѣтува дъщеріѣ си, който, защото уставаше сама на земята, искаше чрезъ свѣтътъ си да ѣхъ възуржи срещо лукавствата и злодѣяніята свѣтски. Всѣкое отъ словата му бѣше сѣия което пада на добръ землѣ. » Наскърбѣвамъ тя рано, и права да ти течатъ слъзѣтъ любезное ми чадо, но тѣя слъзи сѣ спасителны, сѣ като да хвърляшь всредъ скръбитѣ оладѣхъ росѣ. »